

Nr 55.

Godkänd av första kammaren den 27 februari 1932.

Godkänd av andra kammaren den 29 februari 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord.

(Statsutskottets utlåtande nr 16.)

Till KONUNGEN.

I en till riksdagen avlåten, den 15 januari 1932 dagtecknad proposition, nr 39, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen, att för de fall, beträffande vilka icke i annan ordning särskilda bestämmelser med riksdagens medverkan träffats, medgiva, att för tiden intill den 1 juli 1933 Eders Kungl. Maj:t må äga

ej mindre åt svenska medborgare bevilja tillstånd att, mot den årliga avgäld och under de villkor i övrigt Eders Kungl. Maj:t bestämmer, å kronojord inom visst å marken utstakat område under en tid för varje gång av högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra mineralfyndigheter av andra slag, än som enligt 1 § gruvestadgan kunna utgöra föremål för inmutning, med rätt för koncessionsinnehavaren att, därest vid upplåtelse-tidens utgång dylik upplåtelse fortfarande bliver av riksdagen medgiven, äga företräde till överenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de villkor, Eders Kungl. Maj:t då på grund av sig företeende omständigheter kan finna gott bestämma,

än även åt sådan koncessionsinnehavare för den tid, varunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning av verkstäder och arbetarbostäder, med skyldighet för koncessionsinnehavaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämmes genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgivande.

1931 års riksdag har lämnat enahanda medgivande som det nu begärda angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord för tiden intill den 1 juli 1932.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen för de fall, beträffande vilka icke i annan ordning särskilda bestämmelser med riksdagens medverkan träffats, medgivit, att för tiden intill den 1 juli 1933 Eders Kungl. Maj:t må äga

ej mindre åt svenska medborgare bevilja tillstånd att, mot den årliga avgäld och under de villkor i övrigt Eders Kungl. Maj:t bestämmer, å kronojord inom visst å marken utstakat område under en tid för varje gång av högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra mineralfyndigheter av andra slag, än som enligt 1 § gruvestadgan kunna utgöra föremål för inmutning, med rätt för koncessionsinnehavaren, att därest vid upplåtelse tidens utgång dylik upplåtelse fortfarande bliver av riksdagen medgiven, äga företräde till överenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de villkor, Eders Kungl. Maj:t då på grund av sig företeende omständigheter kan finna gott bestämma,

än även åt sådan koncessionsinnehavare för den tid, varunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning av verkstäder och arbetarbostäder, med skyldighet för koncessionsinnehavaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämmes genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgivande.

Stockholm den 29 februari 1932.

Med undersåtlig vördnad.
